

DOCUMENTS DE LÍNIA POLÍTICA D'ESTAT VALENCIÀ

QUADERNS DE REFLEXIÓ POLÍTICA
NUMERO 007

Introducció

L'any 2006 es constituïa Estat Valencià com a partit polític. En la germinació de l'organització independentista, republicana i d'esquerres, feren importants contribucions la gent del col·lectiu Utopia, així com el suport de persones d'ENV i del BLOC, en aquell moment.

Des del moment de la seua fundació, Estat Valencià s'ha reivindicat dins de la línia de pensament que un dia representaren en el valencianisme el pensament de Constantí Llombart i altres, i amb honor organitzacions com la Joventut Nacionalista Obrera, Esquerra Valenciana o el Partit Valencianista d'Esquerres.

Junt amb la Declaració Política Constitutiva d'Estat Valencià, el document publicat en el Quadern de Reflexió Política 001, "Aproximació a la realitat Política Valenciana" (<http://webs.ono.com/utopiaxxi/QRPUtopiaxxinum001.pdf>), constitueixen els primers documents de treball de la formació.

Hem cregut oportú recopilar una part substancial dels documents o comunicacions d'Estat Valencià, que junt als esmentats i altres, conformen el corpus ideològic del partit.

Per facilitar el seguiment documental fem esment que en Estat Valencià existixen quatre tipus bàsics de documents:

1 - Les Declaracions Polítiques, que signa el seu Secretariat Nacional o l'Assemblea Nacional, però que obligatòriament han de ser ratificades per aquesta, i són fruit de la reflexió col·lectiva de tota l'organització

2 - Declaracions o Comunicacions del Secretariat Nacional, que són posicionaments de l'organització i que marquen línia política quan són ratificats, en el seu cas, per l'Assemblea Nacional.

3 - Posicionaments, que signen bé el Secretariat Nacional o bé el Secretari Nacional, i que es contempen sempre dins de les línies de pensament o d'acció ja aprovats per l'Assemblea Nacional.

4 - Aportacions i Documents personals o de grup, que només després d'una reflexió col·lectiva i el seu refrend en l'Assemblea Nacional, passen a conformar la línia política.

De la Declaració política constitutiva d'Estat Valencià:

"Els nostres objectius polítics fonamentals són la construcció d'una República Valenciana independent, amb una Constitució sobirana, sobre la base dels principis democràtics, socials i ecològics, base per a construir una societat socialista de ciutadans lliures i iguals, autogestionada i sostenible".

"Estat Valencià es constituïx com una organització política que agrupa militants de l'esquerra independentista valenciana pertanyents als diferents moviments socials-populars del país, dels quals volem ser un instrument. Concebem el valencianisme polític com un moviment d'alliberament nacional-popular".

"Estat Valencià treballa per assolir una majoria parlamentària compromesa amb la sobirania del País Valencià a les Corts Valencianes, amb l'objectiu de declarar unilateralment la Independència, constituir la República Valenciana i elaborar una Constitució sobirana dels valencians".

València, juny de 2006

Declaració Fundacional de la Plataforma Republicana Sobirania Valenciana

El 28 de juny de 2006 a la ciutat de València, Esquerra Nacionalista Valenciana, l'Associació Cultural i Republicana Constantí Llobart i l'associació Valencianisme.com van redactar un document sobiranista i republicà i es van constituir en la plataforma republicana "SOBIRANIA VALENCIANA".

El 9 d'octubre es va incorporar a la plataforma el partit Estat Valencià que va aportar algunes esmenes al document que han sigut acceptades. El document que a continuació reproduïm és el darrer acceptat:

Reunits Esquerra Nacionalista Valenciana, Estat Valencià, l'Associació Cultural i Republicana Constantí Llobart i l'Associació Cívica Valencianisme.com

ACORDEM:

1. Defensar un projecte polític per al País Valencià:

- sobiranista

- republicà

2. Plantejar a les forces polítiques, organitzacions socials i a qualsevol persona interessada, que es consideren valencianes i republicanes, la unió tàctica per anar marcant la nostra línia valenciana: sobiranista i republicana.

3. Proposar, en este sentit, debatre el document que a continuació reproduïm:

Per la sobirania del poble valencià i la seua plasmació legal: la Constitució de la República Valenciana

- Per la sobirania del poble valencià

Els valencians i valencianes que no acceptem l'anomenada "nació espanyola" com la nostra nació, ni la seua Constitució, ni el seu subjecte de sobirania, l'anomenat poble espanyol, i aspirem a una societat valenciana lliure, democràtica i sobirana per a decidir allò que millor ens convinga, volem plantejar esta aspiració, obertament i en el temps, als nostres conciutadans del País Valencià per a fer-la, en un futur, majoritària i expressió de la voluntat general.

Per als sobiranistes valencians és fonamental l'assoliment de la sobirania del poble valencià, perquè entenem que hem de ser nosaltres, i no altres, els qui

hem de decidir sobre el nostre futur i sobre tot allò que ens afecta. Sense este assoliment previ, qualsevol acord de les institucions espanyoles el contemplem com fet al marge del poble valencià i, en conseqüència, imposat per un subjecte de sobirania aliè al nostre.

Que el poble valencià siga el nostre únic subjecte de sobirania significa que els valencians hem de poder exercir les facultats que ens donem a nosaltres mateixos, amb llibertat i amb autoritat completes, sense intervenció d'organismes exteriors. Esta sobirania valenciana és compatible amb l'assumpció de la responsabilitat del poble valencià dins dels organismes mundials, amb l'ordenament jurídic universal acceptat per tots els països democràtics i defensors dels drets humans; i amb la pertinença a la Unió Europea.

És en este sentit que els sobiranistes valencians proclamem, com a objectiu polític, que el poble valencià es done la seua llei de lleis: la Constitució de la República Valenciana.

- La Constitució de la República Valenciana: plasmació legal de la sobirania,
- Ha de ser la llei per damunt la qual no pot haver-n'hi una altra.
- Només ha de ser refrendada pel poble valencià sobirà.
- Contemplarà el País Valencià com una República de ciutadans i ciutadanes de tota mena que s'organitza en règim de llibertat, igualtat i fraternitat.
- Ha de deixar oberta la possibilitat de concretar relacions polítiques amb d'altres territoris sobirans.
- Cap a la "Convenció Republicana per la Constitució Valenciana"

El reconeixement de facto de la plena sobirania dels valencians que volem plasmar en la Constitució de la República Valenciana, sols podrà ser possible si les forces sobiranistes i republicanes, elegides democràticament, són majoria al País Valencià i organitzen el nostre parlament com a Corts Constituents per a proclamar este nou marc polític. Esta és la proposta que els sobiranistes valencians fem perquè esdevingam plenament sobirans per a decidir allò que millor ens convé.

Som conscients que este objectiu se'ns presenta, a hores d'ara, fora de tota expectativa; com inabastable. Però esta és la nostra voluntat política a la que no renunciem, i que entenem possible perquè una majoria de valencians i valencianes ho percebran com útil i necessari en un futur. Per això fem des d'ací una crida a totes les persones, forces sobiranistes i republicanes del País Valencià, tant partits polítics com sindicats i col·lectius socials, perquè comencem a treballar junts en este projecte, per a fer possible la Convenció Republicana per la Constitució Valenciana, que dote el nostre poble d'un nou marc jurídic que ens permeta deixar de ser un país militarment ocupat,

econòmicament espoliat, ecològicament agredit, culturalment bandejat i políticament sotmès.

4. Acordem fer nostra la senyera símbol de la República Valenciana la històrica d'Esquerra Valenciana, que l'artista Lluís Dubon va reflectir, és a dir la senyera quadribarrada amb l'estel roig, dins d'un rectangle blau. Proposem també acceptar com a senyeres valencianes qualsevol altra que porte les quatre barres.

5. Constituir-nos en la plataforma republicana amb el nom: plataforma republicana 'Sobirania Valenciana'.

València, juny de 2006

II Declaració Valencianista en el 90 aniversari de la de 1918

(Proposada per l'ACR UTOPIA XXI)

El mes de novembre de 1918, URV i Joventut Valencianista impulsaren un document històric que recollia les reivindicacions mínimes del valencianisme polític de principis del segle XX, amb l'ànim d'influir en totes les forces polítiques valencianes de l'època. Este document és el conegut com a Declaració Valencianista de 1918. Els seus primers signataris van ser Eduard Martínez Sabater, Ignasi Villalonga Villalba, Josep García Conejos, Eduard Martínez Ferrando, Pasquäl Asins Lerma, Salvador Ferrandis Luna, Maximilà Thous Orts i Lluís Cebrián Ibors.

Des de 1707, any de la derrota d'Almansa i de la promulgació de l'infamant Decreto de Nueva Planta pel que ens feien desaparèixer com a Estat, i tret de l'episodi heròic de juliol i agost de 1873 quan els valencians proclamaren de nou un estat propi, el Cantó de València, el valencianisme polític no havia expressat tan nítidament i amb força la seua voluntat de sobirania fins l'elaboració d'esta Declaració, origen del moviment valencianista modern que només, de bell nou, la força de les armes, en els anys 36 a 39, aconseguí arrasar.

El trencament tràgic que suposen les posteriors quatre dècades de la dictadura per a l'aspiració valencianista, té la seua continuïtat en l'actual situació que és hereva del franquisme, tot i la recuperació d'algunes llibertats i de la màxima institució d'autogovern dels valencians: la Generalitat Valenciana.

Per això, hui, 90 anys després de la I Declaració Valencianista, nosaltres, els membres del col·lectiu UTOPIA XXI, realitzem la següent proposta de II Declaració Valencianista, i fem una crida a totes les organitzacions polítiques i civils del valencianisme per a fer-la seua i impulsar un moviment per la Sobirania Nacional del Poble Valencià:

II Declaració Valencianista

1.- El Poble valencià, integrat per tots els ciutadans i ciutadanes que viuen a les trenta dos comarques valencianes, constitueix una forta personalitat històrica nacional caracteritzada per una llengua, cultura i tradició pròpies, per la comunitat d'història, de societat, d'economia i política, per la voluntat històrica de ser un poble i per haver-se contituït i mantingut com un Estat propi, el Regne de València, durant més de cinc segles, fet que només per la força de les armes d'exèrcits estrangers es va capgirar, i per institucions seculares

d'autogovern, la Generalitat, i lleis pròpies, els Furs. No reconeixem, doncs, cap legitimitat a la nostra subjugació fa més de 300 anys i a tot el que se'n deriva.

2.- Esta personalitat, pel fet de la seua existencia i pervivència en els segles, però també per la voluntat dels seus ciutadans i ciutadanes, ens atorga ple dret a constituir-nos de bell nou en un Estat propi, amb el poder de donar-se a si mateix la forma i Constitució sobirana que més s'adiga amb la voluntat popular democràticament expresada, tal i com es reconeix en la Declaració Universal dels Drets Humans, en la Declaració Universal dels Drets dels Pobles, i en els altres instruments jurídics i polítics internacionalment reconeguts. Els valencians, en tant que poble diferenciat, tenim ple dret a la nostra sobirania, a l'autodeterminació, a l'autogovern i a constituir-nos en un Estat propi, que ha d'adoptar la forma de República Valenciana per ser esta la més democràtica i avançada de les formes de govern.

3.- Reconeixem i reivindiquem la compatibilitat de l'Estat valencià i la seua pervivència amb els drets de la resta de pobles del món, amb la convivència pacífica i solidària de tots, i singularment reconeixem els lligams que ens unixen a la resta dels pobles d'Europa amb els quals volem compartir un projecte confederal, tot establint clarament la distinció de les competències que volem conservar de forma sobirana i les que volem gestionar de forma compartida. Les funcions pròpies de l'Estat valencià hauran de ser exercides amb plena sobirania i sense cap intromissió aliena, dins del dret internacional i dels tractats que els valencians puguen subscriure lliurement. Singularment, l'Estat valencià es dotarà de tots els instruments definitoris d'un Estat modern amb l'objectiu de garantir els drets i llibertats de tots els ciutadans i el seu benestar, el seu desenvolupament individual i col·lectiu, i la construcció d'una societat de llibertats, de progrés, de justícia social, sostenible, solidària i ecològica.

4.- Existint en el País Valencià dualitat de llengües, l'Estat valencià garantirà la plena cooficialitat del valencià, o llengua valenciana, i del castellà, o llengua castellana, el dret i el deure de tots els ciutadans de conèixer ambdós idiomes, i l'adequada conservació dels mateixos, dins dels dominis lingüístics que li són propis a cadascú dels dos, l'espanyol i el català. Sent el valencià l'idioma històric i distintiu del país, serà l'idioma institucional de forma general, tot i la plena cooficialitat de les dues llengües en els territoris que els són propis. L'Estat valencià garantirà els instruments necessaris per a vetllar per esta normalització, així com la cooperació, entre iguals, amb els organismes i institucions dels altres pobles implicats.

5.- El Poble Valencià, constituït en República Valenciana, adoptarà els símbols nacionals que estime més adequats i representatius. Declarem que tota bandera valenciana està cridada a sumar-se al camí de la sobirania dels valencians, reconeixem l'oficialitat de la Senyera Coronada i reconeixem la tradició que representa el Penó de la Conquesta, i fem singularment nostra com a senyal sobiranista la Senyera estelada valenciana, amb estel roig o blanc indistintament.

6.- L'Estat valencià s'organitzarà políticament sobre la base dels seus municipis, que s'agruparan en comarques i en governacions, sent estes últimes coincidents amb la divisió administrativa que s'atorguen les institucions pròpies de la República Valenciana. L'administració pública valenciana aplicarà els principis de la subsidiarietat, racionalitat i economia. Per a la representació exterior de la República Valenciana, i la seua participació en organismes internacionals, es considerarà el conjunt del país.

7.- L'Estat valencià podrà establir les relacions que estime més adequades amb la resta de pobles del món, tot declarant-nos a favor d'una Unió Europea confederal, democràtica i constitucional. D'igual manera, la República Valenciana podrà establir els acords i relacions que estime adequades i desitjables amb els pobles amb què compartim llengües i cultures, sempre que es respecte la sobirania inalienable dels valencians i esta quede sempre indubtablement garantida. En el seu cas, la participació dels valencians en òrgans confederals o internacionals es farà com a representació de la República Valenciana.

8.- La democràcia és la base ètica i política en què substem el nostre dret a constituir-nos en Estat, per tant la República Valenciana garantirà que tots els ciutadans i ciutadanes valencians gaudisquen de la més àmplia participació i implicació en la tasca de govern, del control de les administracions i del conjunt dels instruments socials, en tots els àmbits i en tot moment, portant la democràcia més enllà de l'àmbit formal i posant a cada ciutadà en el centre de tota l'acció política. Les llibertats, els drets i els deures, tenen cada ciutadà i ciutadana com a subjecte i dipositori primer, i estos són inalienables a la condició de la persona. L'Estat valencià garantirà esta participació i capacitat de govern de cada ciutadà valencià, així com la pluralitat política i social, la igualtat de tots els ciutadans, la separació de poders, la laïcitat de l'Estat i la submissió de tots els poders públics a la voluntat popular.

9.- La República Valenciana garantirà els instruments necessaris per a un desenvolupament social i econòmic d'igualtat per a tots els ciutadans, basat en la justícia social, en la democràcia, en l'equilibri ecològic i la sostenibilitat, fonamentant així la iniciativa comunitària i individual, l'esperit cooperatiu, productiu i creador, i la solidaritat.

10.- Ens comprometem amb esta declaració a iniciar un camí cap a la plena recuperació de la nostra Sobirania com a poble, per mitjans democràtics i pacífics, cap a l'elaboració d'una Constitució valenciana i la construcció d'una República Valenciana sobirana, objectiu que situem al centre de la nostra acció política. Així mateix, ens comprometem a elaborar un full de ruta comú que pose en les mans dels ciutadans i ciutadanes valencians el seu futur com a poble. Este full de ruta ha de comportar en l'horitzó de 1918, centenari de la Declaració Valencianista, la recuperació de la sobirania nacional valenciana, mitjançant una consulta ciutadana de lliure determinació.

València, maig de 2008

Declaració conjunta Estat Valencià-Esquerra Nacionalista Valenciana després de les eleccions del 28M

Reunits hui a València el Comité Executiu Nacional d'Esquerra Nacionalista Valenciana (ENV) i el Secretariat Nacional d'Estat Valencià,

MANIFESTEM:

Que més enllà de les valoracions partidistes, tan legítimes com insuficients, els resultats electorals de les passades eleccions al Parlament Valencià i de les municipals fan evident la derrota del conjunt de l'esquerra i del valencianisme en el nostre país, mostren clarament les insuficiències de les organitzacions polítiques tradicionals per a vertebrar un moviment social majoritari pel canvi i l'allunyament d'estes, sovint convertides en meres burocràcies il·lustrades, de la ciutadania i de les organitzacions socials.

Que el PP i el PSOE al País Valencià són la cara i la creu d'un mateix projecte tant pel que fa a la vessant nacional com pel que fa a la vessant social: són més i el mateix d'un nacionalisme espanyol excoent, espoliador i genocida: són més i el mateix d'un model social lliberticida, de rapinya, depredació i explotació.

Que EUPV apareix com un apèndix del PSOE i el BNV, amb la seua direcció i bona part dels regidors, com una formació de centre a l'estil de CDC. La seua aliança de conveniència en el Compromís no ha mobilitzat els seus antics electors que bé han votat directament al PSOE o s'han abstingut, però no obstant ha servit perquè la formació espanyola d'esquerres no desapareguera del parlament i perquè la formació valenciana de centre tornara a entrar després de 20 anys.

Que una proposta d'esquerres i valenciana no s'ha presentat en estes darreres eleccions, fet que ENV anava coaligat amb ONV; ERPV apareix encara, a hores d'ara, més com una proposta catalana que valenciana; i els comunistes del PCPE no han assolit la sobirania com a valencians.

Que després de l'aclaparadora victòria de la dreta espanyola i lluny de tornar a reeditar unions de compromís i de fomentar el vot útil, que ens proposa un 'Adéu PP' i un 'Hola PSOE', ENV i EV ens marquem com a objectiu treballar per articular una proposta valenciana d'esquerres, sobiranista i republicana per al futur.

Tant ENV com Estat Valencià ens **RATIFIQUEM** en:

La nostra voluntat d'assolir la plena sobirania i independència del País Valencià i la seua plasmació legal mitjançant l'aprovació d'una Constitució Valenciana sobirana i la constitució d'una República Valenciana integrada en una Unió

Confederal Europea. La nostra voluntat de fer possible que els valencians lliurement puguem decidir en cada moment els lligams a mantindre amb la resta dels pobles.

La nostra voluntat d'avançar cap a una societat plenament democràtica, socialista, sostenible, equilibrada, de ciutadans i ciutadanes lliures i iguals.

La nostra voluntat i disposició per a contribuir, amb la resta de ciutadans i ciutadanes valencianistes i d'esquerres, amb totes les seues organitzacions polítiques, socials i civils, a la reflexió i l'acció cap a l'organització d'una veritable i majoritària esquerra valenciana.

Per tot això, Esquerra Nacionalista Valenciana (ENV) i Estat Valencià,

ACORDEM:

- Coordinar la nostra acció política.
- Continuar impulsant el moviment republicà i sobiranista al País Valencià, mitjançant la Plataforma Republicana Sobirania Valenciana i la resta d'organismes republicans.
- Contribuir de forma conjunta a l'eixamplament d'un ampli moviment republicà de base, d'una nova ètica republicana, que tinga als moviment socials i reivindicatius com a protagonistes principals.
- Iniciar de forma conjunta un seguit de contactes amb la resta de forces polítiques valencianistes d'esquerres per ampliar la col·laboració i contribuir a la constitució d'una vertadera esquerra valenciana.
- Fer una crida a tots els valencianistes d'esquerra, militen o no en partits polítics, a donar un pas endavant decidit, i iniciar tots plegats un camí d'unitat i alternativa al PP i al PSOE.

València, juny de 2007

La coalició Per la República Valenciana proposa un Pla de Xoc Popular contra la crisi basat en cinc punts fonamentals:

Nacionalització de la banca

- La creació d'una Banca Pública Valenciana i la nacionalització sense indemnitzacions de la banca privada.

Moratòria d'hipoteques

- Una moratòria dels crèdits hipotecaris per a la vivenda principal fins que passe la crisi per a tots els ciutadans amb ingressos iguals o inferiors a l'exemció de la declaració de la renda. Un pla de promoció de vivenda social i del lloguer de vivendes.

Inversió massiva en energia, obra i serveis públics, i en l'economia dels sectors populars

- Un pla valencià d'inversions i d'ocupació massiu en els sectors de les energies renovables (solar, eòlica i altres), infraestructures bàsiques (ferroviàries, eixos de transports i comunicació, obres públiques...), serveis públics (sanitat, educació, dependència, cultura...), agricultura, ramaderia i pesca, investigació i noves tecnologies, promoció i defensa de les petites i mitjanes empreses i de l'economia cooperativa i comunitària.

Prestació per desocupació indefinida o treball

- Restriccions dels EROs, prestació de desocupació indefinida fins trobar treball, pensió mínima igual al Salari Mínim Interprofessional i SMI al mateix nivell que el Salari Mitjà, i nacionalització valenciana de les grans empreses que no s'adapten al control social i democràtic imprescindible.

Sobirania fiscal

- Recuperar les plenes competències d'autogovern valencià per poder dur a terme estes i qualsevol altres mesures democràticament decidides pels valencians i plena sobirania fiscal ja.

València, febrer de 2009

**Estat Valencià se suma als actes convocats
per CGT el 28 de març: Que la Crisi la paguen els rics**

El Secretariat Nacional d'Estat Valencià fa públic el suport a les convocatòries de la CGT el pròxim 28 de març sota els lemes "Que la crisi la paguen els rics". Les convocatòries de la CGT a València i Alacant són la Marxa pel Treball i els Drets Socials, des de la plaça de sant Agustí de València, a les 18,30 hores del vinent 28 de març, i la manifestació el mateix dia a les 19,00 hores des de la plaça de la Muntanyeta a Alacant, ambdues convocades per la Plataforma contra la Crisi i pels Drets Socials.

Estat Valencià, a més, ha acordat assumir com a desenvolupament d'una política contra la crisi i d'anar construint un model alternatiu anticapitalista les 13 mesures proposades pel Secretariat Permanent de la CGT, que juntament amb el Pla de Xoc Popular contra la Crisi feta per ENV, RV-pve i SV-Estat Valencià, conformaran els eixos de l'acció política d'Estat Valencià pel que fa a una eixida popular a la crisi econòmica i una alternativa social a l'actual model econòmic depredador.

Esta jornada de lluita s'inscriu dins les mobilitzacions internacionals en el mateix dia, a proposta del Fòrum Social Mundial i precedixen la reunió prevista a principis d'abril pel G-20 en què els principals representants del capitalisme intentaran aprofundir en l'estratègia de "salvament de mobles" dissenyada fa uns mesos.

El Fòrum Social Mundial va acordar impulsar una política alternativa a la crisi econòmica sobre la base dels següents punts, que Estat Valencià adopta en plenitud:

- Nacionalització de la banca, sense indemnitzacions i baix control social.
- Reducció dels temps de treball, sense reduir el salari, per a garantir el treball a totes les persones en edat laboral.
- Posar fi a totes les guerres, retirant les tropes d'ocupació i acabant amb la sagnia econòmica i humana que suposen.
- Mesures per garantir la sobirania energètica, basada en fonts netes i sostenibles.
- Reconèixer i garantir el dret dels pobles a l'autodeterminació.
- Democratitzar els mitjans de comunicació i el coneixement, en mans ara d'un reduït grup que enganya i manipula l'opinió pública per afavorir els seus propis interessos.

Documents assumits:

Mesures proposades pel Secretariat Permanent de la CGT

Enfront del Capitalisme i les seves Crisis: Repartiment del Treball i de la Riquesa, Drets per a tots i totes i Autogestió

No volem reformar ni revisar però en el camí cap a una societat més justa i solidària... ens plantegem un paquet de mesures concretes per a intentar la seva engegada a curt i mig termini:

1.- Reducció de la jornada laboral a 35 hores sense disminució salarial, amb eliminació total de les hores extres.

2.- Internalització de les plantilles externalitzades o subcontractades per part de l'empreses matrius i consolidació de l'ocupació temporal en fixa.

3.- Derogació de la legislació que permet l'acomiadament lliure i abolició dels Expedients de Regulació d'Ocupació, la subcontractació, els contractes temporals i les ETT. Anulació dels articles 52d i 56 de l'Estatut dels Treballadors segons la nostra campanya de ILP.

4.- Flexibilitat per a qui treballa, incloent els temps de viatge en la jornada laboral, i permetent la gestió personal i col·lectiva de l'oci i les cures.

5.- Tota empresa amb amenaça de tancament, deslocalització o ERO ha de possibilitar la seva cessió en usdefruit al col·lectiu de treballadors disposat a fer-se càrrec de la mateixa, de la seva viabilitat i producció, amb ajuda pública per al seu reflatament i assessorament.

6.- Renda Bàsica o salari social – individual i incondicional- garantida i universal per a totes i tots, quantia per atur mai inferior al SMI i elevació del SMI al considerat com salari digne.

7.- Els preus d'habitatge, transport, energia, vestit i aliments, mai han de superar conjuntament el 60% del SMI o de la Renda Bàsica garantida, destinant els habitatges nous buits als qui ho necessiten mitjançant crèdits sense interès.

8.- Eliminar l'interès en els préstecs, i crear la Banca pública, que faciliti finançament a qui realment ho necessita i a projectes socials i ambientals. Control públic de la banca.

9.- Desenvolupament i universalització dels serveis públics, i abaratiment progressiu fins a la seva gratuïtat del transport públic, els medicaments i el material escolar.

10.- Gravar els beneficis empresarials i patrimonials i les operacions

especulatives i destinar el 50% dels beneficis nets (després d'impostos i reinversions) a objectius socials.

11.- Incrementar la inversió social, el transport i les infraestructures de proximitat, l'agroecologia i l'eliminació progressiva de les indústries contaminants.

12.- Reorganització, gestió democràtica i autogestió dels sistemes de producció i consum a escales locals, amb inversió en energies renovables i desinversió en energies fòssils i nuclears.

13.- Promoure l'autogestió com mitjà i fi en l'economia i en la societat, com garantia dels drets socials i de la cura de la vida, enfront de l'especulació i el creixement econòmic. Consumir menys per a viure millor. Avançar cap a una societat solidària i sostenible.

Punts proposats pel Secretariat Permanent de la Confederació General del Treball (CGT)

Bunyol, març de 2009

Declaració Política d'Estat Valencià
sobre el Moviment Anticapitalista Valencià:
Cap a l'acció unitària popular en cada poble i en cada sector

El capitalisme ha acabat ja el seu cicle històric. No podem saber la data de defunció, però sí sabem que és un procés terminal. El sistema patix a escala planetària una de les crisi més profundes i importants de la seua història. Una crisi que afecta hui al centre del sistema, als anomenats països desenvolupats, però que per a la resta del planeta, per a la immensa majoria de la població mundial, ha sigut i és la norma i la situació en què viuen de forma permanent dècada darrere dècada.

No és tracta mèrament d'una crisi financera, sinó que la debacle de l'aparell financer forma part d'una crisi global, sistèmica, que té les seues raons més profundes en el final del cicle energètic del petroli, en l'esgotament del model de rapinya sobre els recursos naturals i matèries primes, en el cenit de l'imperialisme amb centre en els EUA i pedres angulars en una quinzena d'estats d'arreu el món, en la debacle provocada per un sistema depredador del medi ambient, saquejador de les riqueses i béns de la majoria de la població mundial, explotador de la capacitat, la vida i el treball de la immensa majoria dels humans, en el final d'un desenvolupament basat en la producció de béns no per satisfer les necessitats humanes sinó per perpetuar i augmentar la concentració de capital en unes poques mans, en el segrest de la democràcia i del control social democràtic situant els centres reals de decisió fóra d'institucions elegibles i en uns àmbits dimensionals que fan impossible cap control democràtic, en la privatització dels instruments socials i del coneixement, en la manipulació de la comunicació i de la cultura, en l'aplicació de la més salvatge llei de la selva, en la imposició per la via de les armes dels dissenys, conveniències i interessos d'una minoria global que té la seua raó de ser en l'expoli de la immensa majoria i en l'especulació brutal i suïcida.

El capitalisme no sols no ha aconseguit convertir-se en la "societat de la prosperitat general", com proclamaven els seus defensors, sinó que ha acabat per ser un fre a la prosperitat de la Humanitat, ha sumit en la pobresa i la desesperació a pràcticament un terç de la població mundial i ens condemna a tots a un futur més que incert i tenebrós.

No estem davant d'una simple malaltia del capitalisme: estem davant d'un procés terminal. El capitalisme no mor per raons morals –per molt "inmoral" que puga ser-, mor perquè ja s'ha acomplit el seu cicle històric, i estem davant d'una nova època que ens reclama a construir una nova realitat social, política, econòmica i cultural: un model alternatiu i global al capitalisme.

És per això que les mesures posades en marxa, i les que es posaran en el futur més immediat, per a reconduir el sistema, no tenen efecte: són mesures dirigides a perpetuar el sistema, a allargar la vida al moribund.

És per això que, amb independència que les mesures “de gestió del sistema” puguen produir o no una certa recuperació conjuntural global o regional en Europa, els escenaris previsible per a la pròxima dècada són ben foscos, les alertes sobre possibles vel·leitats bèl·liques per promoure la reactivació del sistema són alguna cosa més que declamacions catastrofistes, i la possibilitat de l'increment de la repressió dels moviments socials i dels rebels alguna cosa més que una hipòtesi.

Al País Valencià, que forma part d'una regió desenvolupada del sistema, la crisi global té, a més, aspectes distintius per l'aplicació d'un model de desenvolupament basat en la construcció, en el turisme i en l'especulació, durant les últimes dècades, que ha destruït bona part del nostre propi teixit productiu, de la nostra capacitat autònoma de producció de béns, energia, serveis i coneixements.

Hui, al País Valencià, als milers de treballadors, per compte alié o autònoms que passen a engrossar les files dels desocupats i condemnats a l'exclusió social, amb un milió de valencians per baix del llindar de la pobresa, se sumen milers de xicotets empresaris i cooperativistes de tots els sectors de l'economia que es veuen abocats al tancament. Milers de ciutadans i ciutadanes valencianes viuen hui amb el perill imminent de perdre la seua propietat més valuosa, la vivenda, i malden per sobreviure amb una vida convertida en hipoteca i atrapats en un deute asfixiant. Milers de valencians i valencianes tenen tancat el camí del futur per la impossibilitat d'accedir als béns i serveis que ells mateixos contribuïxen a produir diàriament amb el seu treball i esforç.

Hui, els ciutadans i ciutadanes valencians, tenen segrestats els instruments polítics de decisió per poder canviar el rumb, els instruments que posen en les seues pròpies mans el seu propi futur, tenen segrestada la seua pròpia sobirania i les minses eines d'autogovern de què disposem els valencians són atorgades, per tant reversibles, i molt insuficients per garantir la llibertat de decisió i les possibilitats de construir un futur diferent, més lliure, més just, més nostre.

En esta situació és on s'inscriuen les mesures de gestió del sistema que podem resumir en estes grans línies: pagar amb diners públics, el de tots, els deutes i el desgavell privat dels qui han aconduït a la crisi; reforçar el mateix sistema, mantenint-lo fora de tot control social democràtic; esperar que escampe el temporal per poder seguir pescant en aigües tèrboles; exercir en major grau i intensitat la repressió i el control de la població i dels pobles, a desgrat de les llibertats i els drets de les persones i els pobles; blindar el seu instrument polític principal, l'Estat espanyol, hui en forma de monarquia directament hereva de la dictadura franquista i de la Constitució del 78.

El PP i el PSOE són les principals eines del capitalisme espanyol. Són la cara i la creu polítiques del sistema. I junts a ells, conformen eixe bloc el reformisme sindical (CC.OO. i UGT, principalment), envers de la mateixa moneda que les organitzacions del gran empresariat, la banca i les corporacions multinacionals. Este és el nucli de ferro del sistema capitalista espanyol, junt a bona part de l'aparell mediàtic, la jerarquia de l'Església Catòlica, una part de la

intel·lectualitat arrezerada darrere fundacions i grups de pressió ben alimentats i subvencionats..., i, per supost, tot l'aparell de l'Estat i de tots els poders que d'ell emanen o en es dipositen.

Mentre això constitueix el moll dels ossos en el panorama polític, en les afores, encara una part important de les organitzacions polítiques populars es mantenen enlluernades per les possibles "molletes" que puguen recollir i, malgrat els seus discursos de principis, col·laboren en el manteniment del sistema, amb declarada voluntat de "gestió" i temen situar-se en posició clarament rupturista: és el cas d'Izquierda Unida, del Bloc Nacionalista Valencià o d'Esquerra Republicana de Catalunya, per nomenar només tres referents polítics en situació parlamentària i amb acció política al País Valencià.

Davant tot això, considerem imprescindible l'organització del moviment anticapitalista valencià, considerem imprescindible col·laborar en l'auto-organització dels nuclis resistents i examplar la seua acció, per passar de la resistència a la rebel·lia i de la rebel·lia a la construcció d'una societat valenciana alternativa al capitalisme que haurà de nàixer de les experiències i acció dels moviments socials i polítics, dels ciutadans i ciutadanes convertits en el subjecte de la seua pròpia emancipació personal, social i nacional, de l'eixamplament de la democràcia a tots els àmbits de la societat i de les activitats socials.

Igualment, considerem imprescindible la solidaritat amb tots aquells que arreu del món compartixen semblants inquietuds i conformen hui un moviment de resistència anticapitalista i demà un moviment global de construcció d'un altre món.

Per tot això, donem suport i ens arrenjerem amb els sectors més conscients i lluitadors del Poble Treballador Valencià, junt al sindicalisme més combatius i compromesos, i en els moments actuals ens declarem partidaris d'avançar cap a la convocatòria d'una Vaga General que siga un punt d'inflexió per passar de la resistència a l'ofensiva per la construcció d'una altra societat.

Per tot això, proposem la constitució d'Assemblees Republicanes Anticapitalistes que, local o sectorialment, siguen punts de confluència i d'unitat d'acció de tots i de totes les que es manifesten interessats i compromesos com nosaltres ho estem.

València, 20 d'abril de 2009

Declaració Política:
Valoració dels resultats electorals de passat 7 de Juny

DECLARACIÓ POLÍTICA: TIRAR LA RATLLA

Valoració d'Estat Valencià dels resultats electorals
del 7 de Juny al Parlament Europeu i posicionament de cara al 2011.

Reunit el Secretariat Nacional d'Estat Valencià, i com a resultat de l'Assemblea Nacional de l'organització realitzada ahir dilluns 8 de juny, fa pública la següent valoració dels resultats electorals del 7 de juny al Parlament Europeu, en tres àmbits diferents i complementaris de reflexió:

L'enfortiment de la dreta i l'ultradreta en tota la Unió Europea en un context de crisi sistèmica i augment del conflicte social ens advertix d'un perillós creixement de posicions reaccionàries i pròximes al neofeixisme en els anys vinents.

L'important creixement dels partits de la dreta i de l'ultradreta en pràcticament tota la Unió Europea, en un context de crisi generalitzada i sistèmica, ens obliga a fer una lectura primera de caire sociològic, abans de fer la reflexió política oportuna.

I esta reflexió sociològica comença per contemplar que la ciutadania europea ha expressat la seua voluntat de recuperar l'estatus previ a la crisi, aquell enmirallament de prosperitat universal i ilimitada, malgrat la realitat tossuda que advertix de la impossibilitat de mantindre el paradigma del sistema, malgrat la injustícia fonamental del mateix paradigma, i malgrat les situacions d'alarma que ja arriben a la major part dels països de la Unió i afecten una cada vegada més nombrosa proporció de població abocada a situacions de penúria, inestabilitat i exclusió social.

L'aspiració d'una part molt important dels ciutadans europeus per mirar-se i vore's reflectits en l'oligàrquia i viure-hi al seu bressol, és una de les claus fonamentals de caràcter sociològic que explica que el vot precisament vaja a parar als qui representen amb més claredat als qui ens han aconduït a l'actual crisi: és a la dreta, als neocon, a qui es reclama que ens traga del cul de sac a què, precisament la dreta, els neocon, ens ha portat.

El pensament de què la socialdemocràcia servix per repartir guanys en època de bonança però és a l'ultraliberalisme i el conservadurisme a qui s'ha de fiar les regles quan es tracta de crear riquesa, ha quallat en la consciència col·lectiva dels ciutadans d'Europa, juntament amb una fugida de qualsevol opció que implique augment de conflictivitat, com és de lògica inherent a tota societat benestant i privilegiada, o enmirallada, amb una tendència enfortida de

posicions ultraproteccionistes davant els conflictes socials en forma de creixement de les opcions xenòfobes i més reaccionàries, i amb una pràctica impermeabilitat a la crítica dels aspectes més grollers de la cultura oligàrquica, com la corrupció, el despotisme, l'autoritarisme, la moralitat teista, l'homogenització cultural i de pensament, etc.

Amb independència de les motivacions i les claus de vot en cada estat membre de la Unió, en cada país de la UE, la realitat és que la conformació del Parlament Europeu segueix la mateixa rutina cap al bipartidisme (bloc conservador-liberal –hui en expansió- vs bloc socialdemòcrata –hui en retrocés), matissada a penes per minories que no qüestionen, tret d'excepcions, les mateixes regles de la construcció europea com a integració dels poders oligàrquics establerts.

La constatació de què no es configura un bloc d'esquerra crític al sistema en l'àmbit europeu, mentre que sí que irromp amb certa força un bloc d'extrema dreta populista fonamentalment, és una clara advertència de les solucions que la majoria europea seria capaç d'acceptar i impulsar en un context d'enduriment de la situació econòmica i del conflicte social, així com del paper previsible que les institucions europees van a fer en l'àmbit global i l'aliniament que podem esperar en el futur pròxim.

L'excepció que signifiquen en certa mesura el manteniment o creixement d'algunes opcions ecologistes, sobiranistes o d'esquerra transformadora, no són hui més que excepcionalitats minoritzades molt allunyades d'una embranzida social paneuropea.

Finalment, els resultats electorals, advertixen que ni “la construcció europea”, ni “els drets socials”, ni “el paper dels pobles europeus”, ni “la crisi ecològica”, ni “el paper europeu en l'àmbit global”, estan al centre de les preocupacions dels europeus, ni tan sols la identificació de l'àmbit europeu de decisió ho està, provocant-se un creixent distanciament de la ciutadania cap a les institucions comunes de la Unió, amb grans dèficits democràtics i sense conformar un vertader projecte d'integració general, menys encara d'un procés de confederalització democràtica.

Els votants europeus, majoritàriament, han dit amb el seu vot que estan disposats a viure una etapa de dretanització i retalls de drets i llibertats bàsics, a tancar els ulls davant la realitat, de la injustícia i dels desequilibris, a canvi de retornar a un escenari d'enriquiment possible i d'enmirallament. I una àmplia majoria d'europeus s'ha abstingut de dir res, renunciant al seu dret a vot i elecció, en part per distanciament de l'uropeisme “en curs” i descrèdit de les institucions europees, i en part com un “tancar els ulls” i “deixar fer” que juga a favor de la dreta neocon o liberal, de la socialdemocràcia, i al capdavant del sistema.

Les claus del vot en l'àmbit de l'Estat espanyol son la major consolidació del bipartidisme i l'unitarisme espanyolista, i la laminació de quasi tota la pluralitat ideològica, que pot desembocar en una futura reforma electoral que

definitivament tanque el procés reduccionista concebut per la reinstauració borbònica del 78.

El bloc constitucionalista espanyol ha aconseguit més d'un 90% dels sufragis, plantejant estes eleccions en termes de competència estatal. La dreta ha guanyat arreu, mentre que la socialdemocràcia ha retrocedit. L'aparició d'un espai polític explícitament espanyolista, que arrapa vots descontents del PSOE (UPyD), i el manteniment d'un espai de rerabotiga del PSOE, el d'IU, cap dels dos crític amb el sistema, així com la disminució de la pluralitat de representació de les realitats nacionals no espanyoles (manteniment o retrocés dels espais de CiU, PNB, ERC...), tampoc rupturistes, són tan escassos com escassament operatius, ni per importància real ni per la voluntat dels seus representants de representar cap veu dissident amb l'status quo.

El creixement del recolzament a opcions d'ultradreta i de caràcter populista reaccionari, segueix a l'Estat espanyol la mateixa tònica que a la resta d'Europa, sols que, amb l'excepció d'UPyD, la representació política aconseguida és menor, pel fet que en gran part és el PP qui recull este segment social, per les pròpies característiques de la dreta espanyola. Tot i això, en una situació de previsible augment de la confrontació social, el creixement experimentat per estes formacions han de posar-nos totes les alertes a punt.

Molt significatiu és a l'Estat espanyol l'impermeabilitat de l'electorat davant mals endèmics del bipartidisme del Sistema, com la corrupció, alineant-se més amb la consciència expressada pels italians davant Berlusconi i allunyant-se de la consciència dels britànics davant de Brown.

D'altra banda, des dels àmbits dels sobiranismes i les esquerres crítiques, la feblesa és ben manifesta, tret del cas d'Euskadi i Nafarroa, on estes expressions polítiques sí que es corresponen a la realitat d'uns moviments socials amb forta implantació i recolzament social ampli, a la resta de les nacions de l'Estat, en no correspondre's estes expressions rupturistes a l'embranchada de cap moviment de masses ample, queda en reductes testimonialistes i nuclis reduïts d'activistes socials dispersos i disgregats.

El rupturisme s'ha vist a més fortament afectat per la divisió en diferents candidatures (amb alguns lamentables conats de sectarisme...), així com per un model de convergència rupturista basat en la suma del caràcter sobiranista al caràcter anticapitalista, dificultant una idea de ruptura amb voluntat de màxima obertura i adhesió social, sense menystenir l'efecte d'una legislació profundament restrictiva i defitària democràticament, singularment la llei electoral i la llei de partits que, però, només es qüestionada des dels sectors expressament assenyalats per ser exclosos i criminalitzats. També sembla que cal considerar l'efecte final d'alguns fraus en urnes contra algunes candidatures rupturistes.

És important subrratllar també la davallada que han patit les forces que, tot i mantindre un discurs nominalment rupturista, practiquen a diari la connivència amb les forces centrals del sistema (com és el cas d'ERC, del BNG...). Posats a triar, l'electorat, abans que votar la còpia, vota l'original o vota qui no amaga

el seu caràcter de gestor delegat, amb falses proclames fetes per a la galeria i sovint amb la boca menuda.

L'uniformització del mapa electoral a l'Estat espanyol podria tindre una nova i definitiva volta amb una futura i pròxima reforma de la llei electoral, atès que les dues principals forces del sistema compartixen l'objectiu de laminar el principal focus de possible dissidència i conflicte, les representacions nacionals no espanyoles, i que les dues forces minoritàries estatals que les segueixen tenen molt a guanyar amb una reforma "ad hoc".

Els resultats en el País Valencià manifesten la impossibilitat d'un tercer espai en competència amb la columna vertebral política del Sistema, el PP-PSOE, i un comportament electoral dels valencians com una societat benestant, integrada i amb una profunda aspiració a recuperar la dinàmica pre-crisi.

El comportament electoral dels valencians ha sigut probablement més europeu que mai. El d'un europeisme panxacontent i desitjós de tornar a la senda de l'enmirallament, capaç de perdonar-ho tot a canvi d'obtindre les molletes de l'oligarquia i una certa dosi d'orgull, de tancar els ulls davant la realitat d'una situació que afecta greument una quarta part dels ciutadans valencians i amb menys intensitat tot el país.

La immunitat del PP valencià a tot desgast i a tota repercusió d'escàndols i situacions més que dubtoses, va en paral·lel a la inoperància de la pressumpta oposició del PSOE valencià. El PP, posat a punt i dirigit per l'estratega Blasco, té anys de victòries garantits, vestint-se com fa de "valencianisme possible", front al govern espanyol de Zapatero, mentre el PSOE té per tota perspectiva de futur "el pas del temps" que, més tard que d'hora, capgirarà algun dia les tornes al Parlament Valencià i, per tant, al Govern Valencià, fent que alguna cosa canvie per a què tot continue igual.

Tots dos partits ben tranquils, amb més d'un 90% dels vots i in crescendo, perquè al seu voltant només hi ha forces en el llindar de l'extraparlamentarisme de cara al 2011 i incapaces d'establir aliances estratègiques entre si i respectar i afavorir les complicitats i col·laboracions imprescindibles (cosa que necessàriament implica deixar a un costat qualsevol idea de convertir-se en "casa comuna", fagocitar i fer desaparèixer l'aliat o aliabile, o convertir-se en l'expressió genuïna i única...) per a què la pluralitat siga una suma. Front a l'evidència que el PP i el PSOE són la cara i la creu de la mateixa moneda, els tercers en discòrdia s'entossudixen en ser el "canto", en lloc de denunciar este joc i les seues regles, però les monedes rarament cauen de cantó...

El manteniment electoral de la IU valenciana i del BLOC, amb pèrdua de recolzament i resultats ben magres no obstant tots dos, no amaga el fet que una opció sense presència social al País Valencia, com UPyD, haja estat capaç de convertir-se en tercera força política, sense ni arrugar-se el melic.

A partir d'ahí, la resta del planter polític valencià és purament residual o testimonial, segons els casos, sense voluntat pejorativa, i per il·lustrar-ho amb dos possibles camins de poc recorregut tenim dos exemples, a un costat, una

U.V. que, quedant-se sola en el seu terreny polític tradicional és incapaç de reprendre el vol valent-se del seu historial, i a l'altre costat, una ERC-PV que malgrat una campanya electoral milionària també és incapaç de mantindre ni els seus minsos resultats electorals anteriors.

I com en l'àmbit estatal i europeu, el creixement de vot feixista o populista d'extrema dreta, tot i la seua minorització, és un factor a tindre en compte en una situació general de previsible augment de la conflictivitat social.

Sense entrar a analitzar els detalls dels fets, ni esgotar la seua enumeració, i els diferents arguments (que cadascú en casa seua faça les reflexions que li pertocuen...), és un fet que la possibilitat real de constituir-se en un tercer espai només recau en un interès extern a eixa tercera força, és a dir en l'interès del primer o del segon espai de mantindre un cartutx en la recàmera, situació que en una correlació de forces, en un mapa polític com el valencià, no es dona.

El pròxim Parlament Valencià, en 2011, serà només PP-PSOE, sinó es posen els instruments, les polítiques i les actituds adequades, en clau de ruptura, de forma immediata i com una línia estratègica de llarg abast.

Assumir les regles del joc que imposa el bipartidisme constitucionalista espanyol al País Valencià conduïx directament a la desaparició o a la dependència sine die, a la fagocitació pel Sistema, i esta constatació és la mateixa tant si considerem l'eix valencianisme-espanyolisme, com si considerem l'eix social esquerra-dreta, com si considerem l'eix polític gestió reformista-ruptura.

Estat Valencià valora els resultats electorals de la coalició RSE com molt humilment positius en el context de la campanya de criminalització que ha impedit la presentació de llistes, al temps que és conscient de la profunda debilitat del sobiranisme valencià, del valencianisme polític i de l'esquerra transformadora i rupturista en conjunt.

Estat Valencià ha participat en les últimes eleccions europees de la política decidida pel conjunt de la coalició Repúbliques Sobiranes a Europa (RSE). Davant la impossibilitat de presentar llista per les raons que ja en el seu dia vàrem fer públiques i denunciàrem, RSE prengué la decisió de provocar el vot nul, demanant que es votara amb paperetes amb la inscripció Per la República Valenciana. Descartàrem, així, la possibilitat de recolzar des de fora altres llistes, ja que consideràrem que cap de les que es presentaven, per diferents raons, podien recollir les nostres aspiracions i obrir una escletxa sobiranista per als valencians.

Els resultats del vot nul han doblat els de les anteriors eleccions europees, amb unes xifres semblants de participació, amb 12.477 vots al País Valencià. També els vots en blanc han doblat la seua importància en estes eleccions. Constatem que eixa tendència de doblar els vots nuls i els vots en blanc s'ha donat només en aquelles circumscripcions en què hi ha hagut forces que explícitament demanaven este sentit del vot, i no en la resta de circumscripcions com queda clar en la mitjana estatal, en què fins i tot s'ha

produït una reducció del vot nul respecte les anteriors eleccions. També hem constatat en l'àmbit valencià una correlació per municipis i comarques entre l'augment del vot nul i allà on en al Parlament espanyol obtinguérem millors resultats en les passades eleccions, singularment a les grans ciutats i a les poblacions en la línia de l'Autovia del Mediterrani, on els nostres escassos mitjans ens possibiliten de fer una mínima campanya de propaganda política.

Per això considerem que una part considerable de l'increment d'una a una altra data electoral de vots nuls (és a dir, al voltant dels 6.000 vots) són imputables a ENV, RVpve i Estat Valencià, que han sigut les úniques forces polítiques valencianes que proposàvem este vot. Uns resultats, en tot cas, molt modestos i allunyats del que voldríem i necessita el sobiranisme valencià republicà i d'esquerres.

Som conscients que hem compartit vot, en esta ocasió, amb diferents posicionaments de "càstig" i de "cabreig", compartits també amb el "vot en blanc", que al capdavant són significatives denúncies electorals, que en diferents mesures entenem i compartim sovint, i a les quals hem volgut donar un contingut reivindicatiu sobiranista: Per la República Valenciana, quan la legalitat espanyola vigent ens impossibilita presentar candidatura.

Això implica una lectura molt humilment positiva dels resultats obtinguts, perquè significa en tot cas multiplicar els resultats obtinguts per la coalició republicana sobiranista valenciana en les últimes eleccions al Parlament espanyol, i al mateix temps la plena consciència de la debilitat del sobiranisme valencià republicà i d'esquerres, que no podem separar de la debilitat del conjunt del valencianisme polític, d'una banda, i del conjunt de l'esquerra rupturista i transformadora, d'una altra banda.

A dos anys fins les eleccions al Parlament Valencià en 2011.

Després de les últimes eleccions al Parlament Valencià, Estat Valencià es fixà un calendari de reflexió i de presa de decisions que contemplava dos etapes, la primera s'iniciava aleshores, i incloïa les eleccions següents al Parlament espanyol, on concurrírem en la coalició Per la República Valenciana, i les passades eleccions al Parlament europeu, on vam presentar-nos dins la coalició Repúbliques Sobiranes a Europa, sense poder presentar llista. La segona etapa d'este calendari començà a les 22:00 del passat 7 de juny i acabarà quan tinga'm els resultats del pròxim Parlament Valencià, de no haver anticipacions, en 2011.

En esta nova etapa, Estat Valencià concretarà la seua acció política a través dels següents punts que conformen la línia que anomenem "Tirar la ratlla" i que té en la voluntat de Ruptura Democràtica el seu eix central d'actuació:

- Reafirmem la voluntat de mantindre i eixamplar la coalició RSE i presentar candidatura dels sobiranistes en 2014 al Parlament europeu. Igualment creguem que hauria de poder materialitzar-se un acord semblant de cara a les pròximes eleccions al Parlament espanyol.

- Reafirmem la voluntat d'augmentar la capacitat de coordinació i col·laboració amb sobiranistes i rupturistes d'arreu de l'Estat espanyol, sense més condicions que el mutu respecte als projectes polítics i adscripcions nacionals propis de cadascú, i el respecte a la Sobirania Valenciana.

- Reafirmem la voluntat de mantindre i consolidar el treball conjunt amb ENV i RVpve, mitjançant la coalició Per la República Valenciana, i vertebrar i organitzar el sobiranisme valencià republicà d'esquerres, en concret, i el sobiranisme polític valencià, de forma general. Reafirmen la nostra crida a tots els sobiranistes valencians a organitzar-se i crear marcs estables de treball i acció política, amb independència del partit polític en què militen o que tinguen condició d'independents.

- Reafirmem la voluntat d'establir col·laboració amb el conjunt del valencianisme polític, d'una banda, i amb tota l'esquerra rupturista valenciana, d'una altra banda, amb una sola condició: la Sobirania Valenciana és l'objectiu i el punt primer de l'agenda política o full de ruta.

- Reafirmem la nostra opció per augmentar i consolidar la col·laboració estable amb el sindicalisme combatiu, els moviments socials populars i les organitzacions amb que participem conjuntament i activament en les reivindicacions i treball de base en contra del capitalisme, a favor del Poble Treballador valencià i de la República Valenciana.

- De cara a les cites electorals previstes per a 2011, o anticipades en el seu cas, reafirmem la nostra voluntat de presentar candidatures municipals, així com al Parlament Valencià. La única condició que posem per establir llistes electorals al Parlament Valencià és que la Sobirania del Poble Valencià, i per tant la Ruptura Democràtica, estiga en el primer punt del full de ruta.

- Reafirmem la nostra ferma oposició a la legislació vigent en matèria electoral, tant en l'àmbit valencià com en els àmbits estatal espanyol i europeu, i a la llei de partits que criminalitza tota dissidència.

- Reafirmem la nostra oposició a les regles de joc imposades, a la Constitució espanyola del 78, i la nostra convicció que dins d'estes regles de joc no hi ha futur valencià democràtic possible, per la qual cosa el nostre objectiu és omplir el Parlament Valencià de sobiranistes que declaren de forma unilateral la Sobirania Valenciana i enceten un procés constituent valencià que acabe amb la promulgació d'una Constitució i d'una República Valenciana lliure i sobirana.

- Reafirmem la nostra posició de barrar el pas a qualsevol col·laboració, activa o passiva, amb el PP i el PSOE, a qui fem responsables primers i directes en l'àmbit polític de l'status quo que ens proposem transformar. Igualment, reafirmem la nostra posició d'excloure de la nostra acció política la col·laboració amb qualsevol que s'opose a la Sobirania dels valencians o que adopte posicionaments o actue de forma lessiva per al valencianisme polític.

València, 9 de juny de 2009

RESOLUCIÓ D'ESTAT VALENCIÀ SOBRE ESTRATÈGIA ELECTORAL PER A 2011

Primer - Acordem impulsar una Candidatura Sobiranista Valenciana per a les eleccions al Parlament Valencià de 2011, conjuntament amb els companys i companyes de Reagrupament Independentista del País Valencià.

Segon - La Candidatura Sobiranista ha de tindre un clar caràcter per la Ruptura Democràtica, ha de ser participativa i nàixer d'una convocatòria sobiranista àmplia i real.

Tercer - Suspendre provissionalment els acords sobre qüestions electorals suscrits abans de l'estiu amb RV-PVE i ENV, davant de la situació creada per l'actitud agressiva de RV-PVE i la falta de comunicació i cooperació d'aquesta organització. Estat Valencià, en les pròximes setmanes, es dirigirà a ENV per intentar reconduir, si hi ha voluntat per la seua part, la situació i el clima de cooperació.

Quart – Tornar a valorar passats els Nadals de 2010 la situació política i els resultats de la campanya que encetem ja hui "Busquem cent candidats sobiranistes per a les Corts Valencianes" i prendre com a màxim en el mes de febrer de 2011 les decisions finals sobre estratègia i aliances electorals davant els comicis municipals i al Parlament Valencià previstos per a la primavera de 2011.

El Puig, Darrer Diumenge d'Octubre de 2010.

PROPOSTA D'ESTAT VALENCIÀ SOBRE
COMPROMISSOS DELS CANDIDATS A DIPUTATS I DIPUTADES A LES
CORTS VALENCIANES PER LA SOBIRANIA I LA REPÚBLICA
VALENCIANA

Els candidats i candidates es comprometen:

Proposta Sobiranista

1 – A prendre possessió de la seua Acta de diputat o diputada i constituir el GRUP PARLAMENTARI SOBIRANISTA VALENCIÀ en les Corts Valencianes, presentant com a primera mesura legal al Parlament Valencià la recuperació de la plena Sobirania Política del Poble Valencià mitjançant la declaració unilateral de la República Valenciana i l'obertura d'un procés constituent valencià sobirà que redacte una Constitució Valenciana que, ineludiblement, haurà de ser finalment ratificada de manera lliure i directa pel Poble Valencià. Per tal de fer efectiva la presa de possessió de l'Acta de Diputat tots utilitzaran la fórmula de prometre o jurar "Per obligació legal" qualsevol lleialtat que no siga estrictament al Poble Valencià.

2 – Conseqüentment amb aquella primera mesura, de ser aprovada per una majoria parlamentària sobiranista, promoure la resta de mesures legals imprescindibles per garantir efectivament el compliment de l'acord sobirà expressat pels representants de la voluntat popular, incloent-hi la consideració de la Generalitat Valenciana com el nostre Estat i el seu Consell com el nostre poder legislatiu, sotmetent-se totes les institucions i administracions públiques existents en l'àmbit valencià a les Corts Valencianes, tot garantint la separació de poders, les llibertats ciutadanes i els drets democràtics, la convivència cívica i pacífica i l'imperi de la llei i de l'estat de dret.

3 – Conseqüentment, derogar totes aquelles disposicions legals i/o reglamentàries anteriors que impossibiliten la plena sobirania valenciana i els acords adoptats per les Corts en endavant, adoptant la resta de disposicions de manera provisional mentre que els poders legislatiu, executiu i judicial valencians, i les diferents administracions i institucions valencianes, en cada cas i com determinen les noves lleis valencianes, dictaminen democràticament altres.

4 – Juntament a l'elaboració d'un Projecte Constitucional sobirà, que les Corts Valencianes hauran de tindre redactat en el termini de sis mesos a comptar des de la proclamació de la Sobirania Política, que haurà de ser refrendat pels valencians en els tres mesos següents a la seua aprovació pel parlament valencià, la majoria sobiranista promourà una Llei Electoral Valenciana sobre la base dels següents criteris: vot individual, secret, universal, majoria d'edat als

16 anys, proporcionalitat, llistes obertes, representació del vot en blanc i l'abstenció (mitjançant escons buits) i vot transferible.

5 – Les Corts Valencianes es dissoldran l'endemà de la proclamació dels resultats del referend dels valencians a la nova Constitució, i consegüentment seran convocades noves eleccions a Corts, que s'hauran de celebrar en el termini dels tres mesos posteriors.

6 – Iniciar un procés de diàleg amb l'Estat espanyol, i si s'escau amb la interlocució de les institucions i tribunals internacionals, dirigit a fer respectar la decisió sobirana dels valencians i a adoptar les mesures adequades per garantir la transició cap a la nova situació, així com la cogestió provisional dels instruments administratius i institucionals compartits en aquell moment i fins arribar a la desagregació, en forma justa, de la corresponent part valenciana, o l'associació en els termes d'un nou acord sobre cada instrument o institució concreta, entre parts iguals i sobiranes.

8 – Les Corts Valencianes, davant qualsevol contingència extraordinària, podran declarar mesures excepcionals, incloent-hi l'adaptació a eixes circumstàncies del calendari previst d'elaboració, referend i sanció constitucional, però qualsevol excepcionalitat haurà d'acotar-se a la contingència extraordinària i necessitarà la seua ratificació cada dos mesos per les mateixes Corts.

Acció Parlamentària

8 – A no participar de cap majoria de govern que no adopte com a eix central de la seua acció política la Proposta Sobiranista, per tant no votar a favor de la investidura de cap formació política que no es comprometa amb la mateixa i votar el nostre propi candidat. Igualment eixa serà la balança sobre la que s'avaluarà el sentit de vot davant hipotètiques mocions de censura o de confiança.

9 – A constituir-se, de no assolir-se una majoria democràtica sobiranista, en Grup Parlamentari d'Oposició i acceptar la disciplina del mateix grup que durà a les Corts la posició que adopte en cada cas l'Assemblea de la Candidatura, conformada per tots els candidats presentats.

Acció Política de la Candidatura

10 – L'Assemblea de la Candidatura adoptarà davant cada posicionament que siga necessari en les Corts Valencianes el seu sentit de vot. La manera d'arribar a este sentit de vot serà:

- En els punts en què hi haja un compromís programàtic, el sentit de vots serà sindicat i tots els diputats i diputades electes queden obligats per ell.

- En els punts en què no hi haja un compromís programàtic, el vots del Grup parlamentari reflectiran proporcionalment les opinions de l'Assemblea de la

Candidatura. En el cas que això no siga possible tècnicament, el vots emesos pel Grup parlamentari reflectiran l'opinió de la majoria de l'Assemblea, amb la sola excepció que un 20% de la mateixa vete el posicionament, en el qual cas, el Grup tindrà com a vot l'Abstenció.

- L'Assemblea de la Candidatura es dotarà d'un reglament propi de funcionament i d'una Comissió de Garanties que vetlarà en tot moment pel compliment d'estos acords, el règim disciplinari i els procediments que sancione la mateixa Assemblea. Igualment, l'Assemblea de la Candidatura es reunirà regularment de forma plenària per debatre i prendre els acords necessaris, igualment es farà ús de les noves tecnologies per garantir la màxima participació i la presa col·lectiva i democràtica de les decisions.

- Tots els candidats signaran, en el moment de presentar-se, un Acta Notarial de renúncia a l'escó, en el moment en què l'Assemblea de la Candidatura així ho exigisca, amb independència de la titularitat individual.

- Tots els diputats i diputades de la Candidatura faran una Declaració de Béns i Ingressos pública en prendre possessió de l'escó i en el moment de deixar-lo, i una, una vegada a l'any.

- Tots els fons i drets institucionals i salarials que se'n deriven de la condició de parlamentaris o del Grup parlamentari, amb independència de la seua titularitat personal, seran gestionats per l'Assemblea de la Candidatura, que determinarà les percepcions dels diputats i diputades sobiranistes i del personal alliberat.

Acords Programàtics

Els presents Acords constitueixen els mínims que la Candidatura defensarà en les Corts Valencianes a través dels seus diputats i diputades, en el cas que no es puga assolir en esta legislatura la majoria necessària per a dur a terme la Proposta Sobiranista abans explicada. Per tant constitueixen la mesura en què s'avaluarà el sentit de vot davant de cada qüestió que es plantege en les Corts i alhora els objectius que la Candidatura es posa i posa per a establir hipotètics acords puntuals parlamentaris que faciliten o permeten la governabilitat.

Este és un primer esborrany d'una proposta de base programàtica que en nom d'Estat Valencià posem a disposició de tots els interessats i interessades per tal de centrar la reflexió, el debat i els posteriors acords. Els ítems-propostes dels Acords no hem cregut oportú presentar-los encara –ens hem limitat a esmentar un possible esquema o indexació dels mateixos-, perquè entenem que la Proposta Sobiranista i els apartats que fan referència a com gestionar la Candidatura i, en el seu cas, el Grup parlamentari, són la base sobre la construir esta proposta, que constitueix una estratègia, un full de ruta concret per assolir la Sobirania Valenciana.

Quant als Acords programàtics, tenim les nostres pròpies propostes, que presentarem al llarg d'este procés, però si que entenem que cal posar-se d'acord en una idea clau: no es tracta de fer un vademècum de mesures, sinó de destriar algunes propostes entenedibles i comunicables per a defensar-les i

fer-les valdre en el cas d'estar en una posició minoritària, per tant han de ser propostes d'alt valor social, democràtic i cívic alhora que profundament arrelades en les necessitats de la inmensa majoria del Poble Valencià, amb especial atenció als sectors menys afavorits.

I dos consideracions finals sobre eixes propostes: una, en molts casos, donat el buit de poder real de les nostres pròpies institucions (que no ho oblidem provenen de la legalitat espanyola i a ella es deuen) ens trobarem amb la necessitat d'assenyalar la imprescindible recuperació de l'autogovern en cada parcel·la, sense que això implique ni reconeixement/legitimació del segrest de la Sobirania política valenciana ni falses especulacions que igualen el concepte de sobirania amb el d'autogovern; i dos, per raó de la nostra dependència de l'Estat espanyol, també vivim baix la dependència dels Tractats signats pel mateix i que ens obliguen internacionalment, singularment aquells que conformen l'anomenada Unió Europea, el que comporta que necessàriament també en moltes parcel·les d'acció política hàgem d'assenyalar la limitació i, en el seu cas, la necessitat de recuperar la potestat política.

Alzira, octubre de 2010

**Declaració Política d'Estat Valencià sobre l'estat d'Alarma decretat
pel govern espanyol del PSOE, que suposa un colp d'estat a les llibertats
i un assaig de futures possibles mesures radicals davant la crisi
econòmica i social que patim**

Estat Valencià, davant l'estat d'Alarma decretat pel govern espanyol del PSOE, que suposa un colp d'estat a les llibertats i un assaig de futures possibles mesures radicals reaccionàries i violentes davant la crisi econòmica i social que patim, fa pública la següent Declaració Política:

Primer - Més enllà del conflicte que servix d'excusa formal al govern espanyol del PSOE per decretar la "militarització" no d'un sector productiu sinó del conjunt de la població i àmbits estatals (és jurídicament impossible "limitar" els efectes de tal situació excepcional") l'estat d'Alarma (el primer des de l'aprovació de la Constitució espanyola heretat directa de la dictadura franquista, l'aniversari de la qual celebren demà) suposa un vertader colp d'estat a les llibertats democràtiques i un atac frontal als ciutadans de tots els pobles baix el domini de l'Estat espanyol, en una maniobra semblant a la que posaren en marxa amb el 23F com advertiment i colp de timó front la rebel·lia social.

Segon - El decret d'estat d'Alarma suposa "militaritzar" la societat tota, posar baix el poder "militar" el poder civil, conculcar i retallar greument les llibertats democràtiques, fer un advertiment sobre les mesures a què el poder espanyol està disposat a recórrer front a qualsevol futura rebel·lia i contestació popular als seus plans antisocials i lliberticides (advertiment que porten dècades fent mantenint en un permanent estat d'excepcionalitat els ciutadans i ciutadanes bascos i navarresos), un pas mes en la retallada brutal dels drets socials dels treballadors i de les classes populars en la línia de demostrar que la conculcació de drets socials implica inevitablement conculcació de drets civils.

Tercer - La mesura adoptada pel PSOE, i aplaudida pel PP i la resta de partits constitucionalistes, evidencia la identitat de classe de tots ells i la inviabilitat d'una eixida democràtica i socialment justa en el marc del sistema que ells representen i que és fill directe dels principis de l'anomenat "Movimiento Nacional". Només la ruptura democràtica amb el llast històric que significa la Constitució espanyola i el sistema que comporta és camí per al futur. Hui s'evidencia que Constitució espanyola és igual a Monarquia Borbònica, monarquia igual a Capitalisme brutal i presó dels pobles, Borbons, Imperialisme i Oligarquia del Capital igual a PSOE i PP (i els servils i subsidiaris amb ells), i tot això plegat conduïx ineludiblement a, quan fa falta, la imposició "per la força de les armes" dels seus designis.

Quart - Constatem que la Unió Europea lluny de ser hui un bastió de les llibertats i una defensa davant els lliberticides, és la traïció al projecte d'una Europa confederal, democràtica i social, alhora que motor principal de la involució que patim com a treballadors i ciutadans.

Cinque - Davant la situació extremadament greu i les derivacions que pot tindre en el futur, nosaltres fem una crida a tots els demòcrates a enfrontar-se i declarar-se en rebel·lia, fem una crida a prendre les actituds de ruptura imprescindibles per mantindre la dignitat com a ciutadans lliures, fem una crida a defensar les llibertats democràtiques dels ciutadans i dels pobles sotmesos a l'Estat espanyol, i les solucions populars a la crisi econòmica i social, fem una crida a estretar llaços tots els activistes demòcrates i, especialment, l'esquerra real.

València, 5 de desembre de 2010

Estat Valencià acorda demanar el vot a favor de Compromís en les pròximes eleccions al Parlament Valencià i demanar als futurs diputats valencianistes la presentació en les Corts Valencianes d'un moció a favor de la recuperació de la Sobirania Valenciana

L'Assemblea Nacional d'Estat Valencià ha acordat este passat cap de setmana demanar el vot per a Compromís pel País Valencià en el pròximes eleccions al Parlament Valencià que es faran el vinent 22 de maig.

Estat Valencià adopta este posicionament després d'haver treballat durant els últims anys a favor d'una candidatura sobiranista a les Corts Valencianes en les pròximes eleccions, amb l'objectiu de plantejar amb una majoria sobiranista la proclamació de la Sobirania Valenciana de forma unilateral, l'inici d'un procés constituent valencià i la proclamació de la República Valenciana.

Segurs d'haver fet tots els esforços en este sentit i haver posat en això tota la nostra racionalitat, capacitat i emoció, la nostra organització constata a dia de hui la insuficiència de forces per acomplir este objectiu sense comptar amb la resta de forces del valencianisme polític hui agrupades molt majoritàriament a l'entorn de Compromís pel País Valencià, encara que no de forma exclussiva.

En Estat Valencià no contemplem mantindre'ns al marge d'eixes eleccions, abonant l'abstencionisme o mantenint un silenci que no ens comprometra, com tampoc contemplem la presentació d'una llista sobiranista de caràcter merament testimonial que no tinga capacitat logística suficient per concitar l'adhesió de ciutadans i ciutadanes pel simple desconeixement que es tinga socialment de la proposta.

D'altra banda, en Estat Valencià continuem considerant que en el terreny polític institucional d'àmbit valencià és imprescindible traçar la ratlla que ha de separar els partits que representen el sistema constitucional espanyol establert com a continuació de la dictadura franquista, garant de la continuïtat capitalista i del pancantellanisme, d'una banda, i aquelles organitzacions susceptibles d'esdevenir la representació d'un futur de llibertat nacional per als valencians com a nació, i d'igualtat i justícia social per als valencians com a ciutadans d'una futura República Valenciana sobirana, d'una altra banda. És a dir, marcar la ratlla que separa fonamentalment al PP-PSOE de les forces valencianes i de progrés.

Per tot això, a poc més de vuitanta dies de les eleccions que elegiran els futurs diputats al Parlament Valencià, nosaltres decidim, doncs, demanar el vot a favor de la coalició Compromís pel País Valencià. Ho fem conscients de les dificultats, però ho fem també segurs de les possibilitats, i fent una crida a tots els valencians i valencianes a sumar i aportar cadascú des de la seua personalitat política i social el millor a favor d'un futur lliure i valencià. La nostra

aportació hui és esta demanda de vot. Ni un sol vot valencianista i d'esquerres per al PP i el PSOE.

Estat Valencià, consegüentment, demana als futurs diputats de la coalició Compromís pel País Valencià que la primera de les seues actuacions polítiques en les Corts Valencianes siga precisament obrir el debat sobre la necessitat de la recuperació de la Sobirania Política dels valencians, presentant una moció de Declaració de Sobirania en la institució que hauria de ser dipositaria i garant de la mateixa. Esta actuació primera dels diputats de Compromís estem segurs que no sols aportaria una dosi necessària i històrica de pedagogia política i de regeneració democràtica, sinò que també contribuiria de forma decissiva al despertar nacional dels valencians i a dibuixar una ratlla clara i diàfana entre aquells que ens volen un poble sotmés i aquells que estem per l'alliberament del Poble Valencià.

València, 28 de febrer de 2011

Estat Valencià fa una proposta perquè els futurs diputats i diputades de Compromís en les Corts Valencianes duguen a la primera institució del Poble Valencià una Moció Sobiranista

En el dia de hui, Estat Valencià, en compliment dels acords pels quals anunciàvem el nostre suport a les candidatures de Compromís a les Corts Valencianes en les eleccions del vinent 22 de maig, i amb els quals ja expressàvem la nostra voluntats que els futurs diputats i diputades al Parlament Valencià per la coalició valencianista foren els qui portaren el sobiranisme valencià a la primera institució del Poble Valencià, hem remés al Bloc Nacionalista Valencià, Iniciativa del Poble Valencià i Els Verds-Esquerra ecologista la proposta de Moció Sobiranista que plantegem que el futur grup parlamentari de COMPROMÍS duga a les Corts Valencianes.

Tot seguit, el text de la comunicació feta a les tres organitzacions que conformen la coalició.

Companys i companyes:

En les ultimes setmanes vos hem fet trasllat del nostre suport a les candidatures de COMPROMÍS en les pròximes eleccions al Parlament Valencià que es faran el vinent 22 de maig.

Un suport que hem decidit sense cap condicionament per la nostra part, després que amb anterioritat vos traslladàrem també la nostra disponibilitat al mateix i, fins i tot, a estudiar la nostra incorporació formal a la coalició COMPROMÍS, en el cas que es poguera arribar a un acord pel qual els futurs diputats de la coalició es comprometeren a presentar entre les seues primeres accions parlamentàries una Moció de caràcter sobiranista valenciana.

En el moment de fer públic el nostre suport a la coalició COMPROMÍS també varem expressar que manteníem la nostra proposta, demanant que es presentara una moció d'estes característiques a les Corts Valencianes. És per això que hui, vos remetem una proposta concreta de Moció que, estem convençuts, pel fet només de ser presentada davant la màxima representació política dels valencians com a poble esdevindrà no sols una fita històrica i un acte de patriotisme i lleialtat valenciana, amb una forta pedagogia política, sinó també un punt d'inflexió que marcarà la ratlla entre aquelles forces polítiques valencianes disposades a fer de la sobirania nacional valenciana l'objectiu central de la seua acció política i aquelles altres que renuncien a les reivindicacions dels drets nacionals valencians. Per tant, en tot cas, una moció que només pel fet de ser presentada serà una important contribució a l'eixamplament del valencianisme polític.

En les dates pròximes al 25 d'Abril, aniversari de la desfeta d'Almansa que comporta la pèrdua posterior immediata, el 29 de juny de 1707, de la nostra

Sobirania com a poble, creiem especialment oportu fer-vos trasllat de la nostra proposta: vos demanem l'estudieu, ens doneu una resposta a la mateixa, i desitgem que siga COMPROMÍS l'instrument polític que duga a les Corts Valencianes el sobiranisme valencià.

PROPOSTA DE MOCIÓ SOBIRANISTA DELS DIPUTATS DE COMPROMÍS A LES CORTS VALENCIANES

A LA MESA DE LES CORTS

(Nom i Cognom), Síndic del Grup Parlamentari COMPROMÍS, a l'empara d'allò que disposa l'article 151 del RC, presenta la següent MOCIÓ, en relació a la plena recuperació dels Drets Històrics Nacionals Valencians i la Sobirania Política que corresponen al Poble Valencià, i dels quals les Corts Valencianes són garants i dipositàries

MOCIÓ

Les Corts Valencianes, com a representació de la sobirania nacional valenciana, insten al Consell per a què elabore i presente davant les Corts, per a la seua aprovació, en el termini màxim d'un any, una Llei de Recuperació dels Drets Històrics Nacionals del Poble Valencià i, singularment, de la Sobirania Política, inalienable a la nostra condició de poble, que representaven els Furs i les institucions de l'antic Regne de València, que van quedar abolits "por justo derecho de conquista", és a dir per la sola força de les armes, en juny de 1707 amb la promulgació del Decret Nueva Planta per la monarquia de Felip V.

La llei que instem a elaborar i aprovar ha de recollir tant el dret irrenunciable del Poble Valencià a l'autodeterminació, dret universalment reconegut, com la recuperació i exercici de la plena sobirania política, dipositada en les Corts Valencianes, i el dret a l'autogovern, exercit en els termes en què el Poble Valencià decidisca lliurement i democràticament.

Les Corts Valencianes, a (Data)

València, 23 d'abril de 2011

**Estat Valencià felicita Compromís,
que es consolida com l'alternativa valencianista d'esquerres
al País Valencià**

El Secretariat Nacional d'Estat Valencià felicita Compromís, que es consolida com l'alternativa valencianista d'esquerres al País Valencià. En els pròxims dies, la nostra organització elaborarà una valoració sobre els resultats electorals i les perspectives d'acció política per als pròxims anys que s'obren amb els presents resultats, i especialment amb el paper de Compromís que, es consolida com a força unitària del valencianisme d'esquerres tant en l'àmbit del Parlament Valencià com en els àmbits municipals.

Els resultats obtinguts per Compromís en la representació en totes les institucions locals i nacional valencianes, signifiquen hui que els ciutadans de l'esquerra valenciana han atorgat a la coalició el paper de liderar la reconstrucció de l'espai de transformació social i nacional, de l'esquerra valenciana, i per això, nosaltres fem una crida al conjunt de Compromís per estar a l'alçada d'eixe repte i afrontar-lo amb generositat, mantenint i ampliant l'actitud de suma i obertura.

Estat Valencià, també lamenta hui l'aclaparadora victòria de l'espanyolisme del PP, malgrat la baixada percentual de recolzament, a l'igual que lamenten que encara hui la davallada de l'espanyolisme del PSOE no haja sigut encara més important. No obstant això, celebrem l'obertura de possibilitats per preparar en el futur una transformació del mapa polític valencià.

Lamentem els baixos resultats electorals obtinguts tant per Units x València com per la coalició valencianista d'ENV-RVpve. Fem una crida pública a uns i altres per sumar-se ja des de demà a un camí d'unitat valencianista de progrés.

En estos moments, junt a la felicitació al conjunt de Compromís, volem assenyalar l'especial responsabilitat que recau en la coalició, en uns moments en què les places i carrers valencians estan vivint una esperançadora mobilització ciutadana i social com la que significa el moviment 15M. Fem una crida a Compromís per posar tots els suports de representació política aconseguits al servei de les justes reivindicacions del moviment 15M, i per col·laborar-hi i ampliar-lo decididament des del més absolut respecte al moviment.

València, 23 de maig de 2011

Estat València anuncia que donarà suports en les eleccions al Parlament espanyol del mes de novembre a les candidatures de Compromís

El Secretariat Nacional d'Estat València fa públic que en les eleccions al Parlament espanyol que es realitzaran el vinent 20 de Novembre, la nostra organització donarà suport a les candidatures que presente COMPROMÍS.

D'igual manera reiterem a Compromís la nostra disposició a integrar la coalició formalment si es donen les circumstàncies d'una contrucció participativa, de baix a dalt, de l'organització unitària, es respecta la pluralitat política de la mateixa, i si la coalició presenta una moció de caràcter sobiranista valenciana al Parlament Valencià.

Finalment, Estat Valencià denuncia les darreres modificacions de la Llei Electoral, una volta més en el caràcter antidemocràtic de l'Estat espanyol i de l'ordenament constitucional vigent, hereu directe del franquisme, i ens reafirmem en què només una legislació electoral que contemple llistes obertes, circumscripció única, vot transferible, sense cap barrera per accedir a la representativitat, absolutament proporcional, amb vot directe i secret, i sistema de revocabilitat directa per la ciutadania, pot merèixer la legitimitat democràtica.

Sagunt, 9 d'agost de 2011

**Estat Valencià rebutja i denuncia el "colp d'estat"
promogut pel PSOE i el PP en forma de reforma constitucional exprés
per retallar encara més els drets socials i la capacitat política
de les nacions sotmeses dins de l'Estat espanyol**

Estat Valencià rebutja i denuncia el "colp d'estat" promogut pel PSOE i el PP en forma de reforma constitucional exprés per retallar encara més els drets socials i la capacitat política de les nacions sotmeses dins de l'Estat espanyol.

La reforma de la Constitució de 1978, hereva directa de la dictadura franquista, en un sentit regressiu, anunciada pel binomi dinàstic representat pel PSOE i el PP, i a la qual els també representants del sistema a Catalunya, Euskadi i Nafarroa, CiU i PNB, respectivament, sembla que no posen massa objeccions, amb el segrestament de la voluntat popular que no serà consultada, és la darrera mesura que enmig la crisi econòmica, social i política, ve ordenada des d'instàncies alienes, i suposa un vertader "colp d'estat".

Estat Valencià rebutja i denuncia la pretensió del PSOE i del PP, i exigeix la retirada del projecte de reforma o, en el seu cas, la immediata convocatòria d'un referèndum, davant el qual nosaltres ja anunciem la nostra frontal oposició a la proposta de reforma plantejada.

Estat Valencià considera, a més, que la reforma anunciada està en la línia de les exigències d'organismes internacional no democràtics i fora del control polític, així com de la Unió Europea, igual que el conjunt de reformes lessives amb els drets socials i dels treballadors que s'han venint aprovant des del moment de declarar-se la crisi que patim.

Per això, Estat Valencià considera que la pertinença a la Unió Europea és hui lessiva amb els interessos del Poble Treballador Valencià, i allunyada del projecte de construcció d'una confederació de pobles europeus lliures, raó per la qual la nostra organització es posiciona per l'eixida immediata de la Unió Europea, per posar en marxa una Ruptura Democràtica i processos constituents sobirans en tots els pobles sotmesos hui a l'Estat espanyol, per la conformació d'un govern provissional confederal de transició a l'Estat espanyol, i la immediata recuperació de la sobirania política valenciana, i per implementar un programa polític, social i econòmic de contingut democràtic-popular de transició.

Estat Valencià donarà ple suport a tota iniciativa que tinga coincidència, total o parcial, amb els propis posicionaments esmentats, i demana al conjunt de l'esquerra i del valencianisme que mostre igual disponibilitat i compromís amb una Ruptura Democràtica i l'obertura de processos constituents sobirans.

Finalment, la situació plantejada en els últims anys d'ofensiva anti-popular i anti-valenciana, i determinades senyals d'alerta, ens fan considerar la

necessitat d'estar a l'aguait de possibles moviments ultra-dretans, d'una banda, i de l'espiral de repressió de l'aparell estatal, d'una altra banda. Per això, en Estat Valencià fem una crida a tots i totes les demòcrates valencianes, a mantindre's alerta i a organitzar-se per respondre qualsevol eventualitat futura.

València, 26 d'agost de 2011

Posicionaments d'Estat Valencià davant de les diferents eleccions realitzades des de la seua fundació

Estat Valencia ha donat suport en les eleccions al Parlament Valencià al BLOC NACIONALISTA VALENCIÀ i a COMPROMÍS PEL PAÍS VALENCIÀ.

En les eleccions municipals, Estat Valencià ha donat suport al BLOC NACIONALISTA VALENCIÀ i a COMPROMÍS, formant part d'aquesta coalició en Alfafar-Horta Sud.

En l'àmbit del Parlament Europeu, Estat Valencià ha donat suport a la Coalició per les Repúbliques Sobiranes a Europea, juntament amb RV-PVE i ENV, al País Valencià, i altres organitzacions sobiranistes d'Aragó i Catalunya.

En l'àmbit del Parlament espanyol, Estat Valencià ha donat suport –després d'intentar infructuosament presentar candidatura de la coalició Per la República Valenciana- a l'Esquerra Independentista Basca i Aralar-Nafarroa Bai.

De forma excepcional -perquè en l'organització no es considera donar suport en eleccions internes d'altres països-, Estat Valencià va donar suport a Reagrupament Independentista en les eleccions al Parlament de Catalunya.

DOCUMENTS DE LÍNIA POLÍTICA D'ESTAT VALENCIÀ

QUADERNS DE REFLEXIÓ POLÍTICA
NUMERO 007

Edita: Associació Cívica Republicana UTOPIA XXI

Setembre de 2011

A.C.R.UTOPIA XXI

Nº Registre Associacions:
CV-01-044361-V
NIF: G98150543
Raó Social:
Avgda. Torrent, nº12-1
Població: 46910 Alfafar
Telèfons de contacte:
670.79.08.25 – 609.65.21.96
E-correu : utopiaxxi@ono.com
Aportacions :
c/c 3082 1273 91 4987689710